ECLI:LV:KURT:2019:0404.11270005818.1.S

Krimināllietas Nr.11270005818

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2019.gada 4.aprīlī

Kurzemes rajona tiesa,
tiesnese A.Daidere,
piedaloties prokurorei I.Pickainei
aizstāvim A.Purmalim,
juridiskās palīdzības sniedzējam cietušajam zvērinātam advokātam H.Kālim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 183.panta pirmās daļas.

Aprakstošās daļa

/pers. B/ bez tiesiska pamata pieprasīja atdot mantu, piedraudot izpaust apkaunojošas ziņas par cietušo (izspiešana).

2018.gada 15.septembrī pēc plkst.14.15 /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, meža masīvā, netālu no pieminekļa "Mūžīgais uguns", /adrese/, mantkārīgu tieksmju vadīts, bez tiesiska pamata, pieprasīja /pers. D/ naudu, piedraudot nesamaksāšanas gadījumā izplatīt par viņu seksuāla rakstura apkaunojošas ziņas, kā arī izmantojot /pers. D/ vidēji smago garīgo atpalicību, uzdevās par policijas darbinieku un draudēja viņu ievietot cietumā. /pers. D/ izteiktos draudus uztvēra kā reālus un baidoties par apkaunojošo ziņu izplatīšanu un ievietošanu cietumā, piekrita samaksāt. Tā kā /pers. D/ naudas līdz nebija, viņš piedāvāja aizbraukt pie sevis uz mājām. Atrodoties savā dzīvesvietā /adrese/, /pers. D/, turpinot reāli uztvert /pers. B/ draudus, atdeva /pers. B/ /pers.G/ piederošu naudu 50 *euro* un 15000 Krievijas rubļus, kas pēc Latvijas bankas kursa sastāda 189,39 *euro* un sev piederošu fotoaparātu *Olimpus* 80 *euro* vērtībā. Pēc kā, turpinoties /pers. B/ draudiem, /pers. D/ viņam atdeva sev un /pers. G/ piederošo mantu (/pers. G/ laulības gredzens 5,78 gr 107 *euro* vērtībā, laulības gredzens 5,05 gr 94 *euro* vērtībā, laulības gredzens 2,76 gr 51 *euro* vērtībā, laulības gredzens 2,41 gr 45 *euro* vērtībā, /pers. D/ laulības gredzens 11,65 gr 217 *euro* vērtībā) realizācijas rezultātā iegūtos naudas līdzekļus 514 *euro* apmērā. Kopā, izspiešanas rezultātā /pers. B/, bez tiesiska pamata no /pers. D/ ieguva 833,39 *euro*.

Tādejādi /pers. B/ izdarīja izspiešanu, tas ir, pieprasījumu bez tiesiska pamata cietušām /pers. D/ atdot mantu un naudu, piedraudot veikt darbības, kuru rezultātā par viņu tiktu izplatītas apkaunojošas ziņas un draudi ievietot viņu cietumā.

Ar šādām savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 183.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. B/ savu vainu inkriminētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 183.panta pirmās daļas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi, kā arī atzina cietušo pieteiktās kaitējuma kompensācijas (2.sējuma 164.lapa).

Apsūdzētais /pers. B/ inkriminētajā apsūdzībā lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt, apstiprināja, ka viņam ir saprotama šāda procesa kārtība un sekas. Aizstāvis norādīja, ka šāda aizstāvības taktika ir saskaņota ar apsūdzēto. Arī prokurore tiesas sēdē izteica viedokli, ka pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā nav nepieciešams veikt, kam pievienojās cietušie un cietušā advokāts.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ tiesas izmeklēšanā savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā ir atzinis pilnībā, atzinis pieteiktās kaitējuma kompensācijas, ir pieteicis lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi un tiesai, lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā arī ievērojot prokurores, aizstāvja, cietušo un cietušā advokāta viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētā personas raksturojošās ziņas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina sprieduma aprakstošajā daļā norādītajā noziedzīgajā nodarījumā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā /pers. B/ darbības pēc Krimināllikuma 183.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un apsūdzētais attiecīgi ir sodāms. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētais /pers. B/ ir izdarījis smagu noziegumu.

Lietā par apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots: vairākkārtīgi sodīts administratīvi par pārkāpumiem ceļu satiksmes jomā, sodi nav izciesti, kriminālsodīts 8 reizes, pārsvarā par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem, pēdējo reizi notiesāts 2013.gada 13.novembrī Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, galīgais sods pēc spriedumu kopības noteikts ar brīvības atņemšanu 1 gadu 9 mēnešiem un policijas kontroli uz 3 gadiem, brīvības atņemšanas sodu izcietis 2015.gada 13.augustā, papildsods izciests 2018.gada 12.augustā, sodāmība nav dzēsta (2.sējuma 79.-90., 100.-101., 157.-162.lapa).

Informējot par personību, apsūdzētais tiesai norādīja sekojošas ziņas: ka līdz apcietināšanai strādājis, bet saistībā ar sievas fizisko veselības stāvokli un sievas nespēju sevi pilnvērtīgi aprūpēt (invaliditāte), darba attiecības pārtraucis, lai nodrošinātu sadzīvi sievai un aprūpētu nepilngadīgo dēļu. Norādīja, ka kaut arī sociālais dienests sniedz sociālos pakalpojumus viņa ģimenei, tomēr tie ir vienreizēji, nav ikdienā regulāri, un tā kā ģimenei neesot citu tuvu cilvēku, kas palīdzētu, tad viņa ilgstoša prombūtne ievērojami pasliktina ģimenes ikdienu pilnvērtīgā vajadzību nodrošināšanā (2.sējuma 102., 108., 110.-120.lapa). Apsūdzētais nožēloja izdarīto, tiesas sēdē atvainojās cietušajiem, apņēmās pēc atbrīvošanās pilnībā atlīdzināt mantiskos zaudējumus.

Krimināllikuma 183.panta pirmās daļas sankcijā par apsūdzētā izdarīto noziegumu soda ar brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, proti, ka apsūdzētais apzināti, veicot noziegumu, ir izmantojis cietušā /pers. D/ psihiskās veselības traucējumus, tādējādi vēršoties pret īpaši aizsargājumu cietušo. Nosakot soda veidu tiek ņemts vērā arī apsūdzētā /pers. B/ personību raksturojošās ziņas, proti, ka apsūdzētais agrāk ir sodīts vairākkārt, tostarp par mantiska rakstura daudzskaitlīgiem nodarījumiem. Tiek ņemts vērā apstāklis, ka /pers. B/ vairākkārt ir izcietis arī brīvības atņemšanas sodu, taču iepriekš piemērotie krimināls odi apsūdzēto nav atturējuši no jaunu noziedzīgu nodarījumu atkārtotas izdarīšanas. Minētais liecina, ka apsūdzētajam ir vienaldzīga attieksme pret izdarītā sekām un faktu, ka tiks piemērots kārtējais krimināls ods. Tiesa atzīst, ka krimināls odu piemērošana nemaina apsūdzētā uzvedību, viņš nelabojas un nemaina savu dzīvesveidu. Augstāk minētais norāda uz to, ka apsūdzētajam ir izveidojusies stabila tendence izdarīt noziedzīgus nodarījumus, apsūdzētais nav kritiski izvērtējis savas prettiesiskās darbības raksturu, bet ir turpinājis apdraudēt citu personu mantiskās intereses. Arī apstāklis, ka apsūdzētajam ir jārūpējas par sievu invalīdi un mazgadīgo dēlu neatturēja apsūdzēto no inkriminētā nodarījuma izdarīšanas. Tiesa atzīst, ka vienīgais veids kā sasniegt soda mērķi – sodīt un audzināt, un pasargāt sabiedrības intereses, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, ir /pers. B/ noteikt sodu brīvības atņemšanas veidā, jo alternatīvie sodi nevar nodrošināt preventīvā un sodīšanas mērķa sasniegšanu.

Izvērtējusi lietas apstākļus kopumā, tiesa atzīst par nelietderīgu un soda mērķim neatbilstošu Krimināllikuma 183.panta pirmās daļas soda sankcijā alternatīvā formā paredzētā papildsoda – mantas konfiskācija, piemērošanu, jo tādējādi tiktu ierobežotas cietušo personu iespējas arī saņemt materiālā kaitējuma kompensācijas.

Savukārt, ņemot vērā apsūdzētā personību raksturojošās ziņas par vairākkārtējām krimināls odāmībām, kas norāda uz apsūdzētā personas tendenci izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus un nelaboties, kā arī ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētais /pers. B/ inkriminēto smago noziegumu izdarījis mēneša laikā pēc pēdējā soda pilnīgas izciešanas, proti, pēc policijas kontroles soda termiņa beigām, tad tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 45.[1]panta pirmajā daļā noteikto, atzīst par nepieciešamu noteikt arī papildsodu – probācijas uzraudzību, jo augstāk izklāstītie apstākļi norāda uz nepieciešamību pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas veikt notiesātā uzvedības uzraudzību nolūkā sekmēt /pers. B/ resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu.

Nosakot soda mēru, tiesai saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu jāņem vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa atzīst to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo. Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais /pers. B/ ir izmantojis Krimināl procesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar krimināl procesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktu tiesa atzīst to, ka inkriminētais noziegums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesa pievienojas Augstākās tiesas atzinumam, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK- 24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 21.decembra lēmumu lietā Nr.SKK –743/2015*).

Pie konstatētajiem atbildību ietekmējošiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka taisnīgs un atbilstošs soda mērs /pers. B/ ir brīvības atņemšana 1 gada un 5 mēnešu apmērā, kas ir zem vidējās panta sankcijā paredzētā brīvības atņemšanas piecu gadu soda mēra robežas. Brīvības atņemšanas sodu tuvināti minimālajai robežai vai aprobežojoties ar jau apcietinājumā līdz tiesai pavadīto laiku, kas sastāda ap sešiem mēnešiem, ir pārlieku maigs soda mērs, jo ir konstatēts atbildību pastiprinošais apstāklis – recidīvs, tas neatbilstu apsūdzētā personības raksturojumam un izdarītā nozieguma apstākļiem un ar maigu soda mēru nebūtu sasniedzami soda mērķi.

Savukārt papildsods – probācijas uzraudzība nosakāms minimālajā apmērā, ievērojot apsūdzētā attieksmi pret izdarīto un dodot iespēju pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas sevi parādīt kā likumpaklausīgu personu bez salīdzinoši ilgstošas uzvedības kontroles.

Pirmstiesas procesā /pers. B/ bijis aizturēts 2018.gada 18.oktobrī, ar Kurzemes rajona tiesas izmeklēšanas tiesneša 2018.gada 19.oktobra lēmumu /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (2.sējuma 1., 5.-6., 143.-144.lapa). Uz sprieduma pasludināšanas brīdi drošības līdzekļa grozīšanai vai atcelšanai procesuāls pamats nav konstatējams. Turklāt ar šo spriedumu /pers. B/ par smaga nozieguma izdarīšanu tiek piespriests brīvības atņemšanas sods, līdz ar to apcietinājums saglabājams līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. B/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms īslaicīgā aizturēšanas vietā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 18.oktobra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Pirmstiesas procesā cietušais /pers. D/ pieteicis kaitējuma kompensāciju par kopējo mantisko zaudējumu 12,45 *euro* un /pers. G/ pieteikusi kaitējuma kompensāciju par kopējo mantisko zaudējumu 239,39 *euro*, ko cietušie tiesas sēdē uzturēja. Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumiem, tiesa pamatojās uz Krimināl procesa likuma 350., 351., 352., 353.pantu. Krimināl procesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī pantā otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Savukārt Krimināl procesa likuma 352.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, vai viņi var to noteikt, savstarpēji vienojoties. Bet saskaņā ar Krimināl procesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa pienākumu samaksāt kompensāciju var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka cietušo kaitējuma kompensācijas pieteikumi par mantisko zaudējumu pieteiktajā apmērā, proti /pers. D/ par 12,45 *euro* un /pers. G/ par 239,39 *euro* ir apmierināmas pilnībā, jo kaitējuma kompensācijas apmērs ir pierādīts un pamatots, cietušajiem nodarīts attiecīgi apsūdzētā /pers. B/ prettiesisko darbību – izspiešanas rezultātā, turklāt apsūdzētais tās ir pilnībā atzinis un apņēmies atlīdzināt. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Tādējādi no /pers. B/ par labu cietušam /pers. D/ ir piedzenama kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 12,45 *euro*, bet par labu cietušai /pers. G/ ir piedzenama kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 239,39 *euro*.

Saskaņā ar Krimināl procesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu kaitējuma kompensācijas atlīdzības labprātīgas izpildes termiņš ir 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, turklāt apsūdzētajam ir pienākums iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Cietušā /pers. D/ tiesību aizstāvībai krimināl procesā saskaņā ar Krimināl procesa likuma 96.[1]panta pirmo daļu un 108.pantu juridisko palīdzību sniedza advokāts H.Kālis, kuram par darbu tiesā pienākas atlīdzība 140 *euro* apmērā (2.sējuma 172.lapa). Saskaņā ar Krimināl procesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu advokātam izmaksātā summa no valsts līdzekļiem piedzenama no notiesātā par labu valstij.

Saskaņā ar Krimināl procesa likuma 529.panta pirmās daļas 2.punktu procesuālo izdevumu atlīdzības labprātīgas izpildes termiņš ir 30 dienas no

sprieduma spēkā stāšanās dienas.

2 gab. CD diskus ar videoierakstiem atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134.panta otrās daļas, 135.panta noteikumiem saistībā ar tajos ietverto saturisko informāciju atzīt par dokumentiem un glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu lietiskie pierādījumi – apakšbikses, džinsu bikses, svārki, kas glabājas Liepājā, Bāriņu ielā 3, kab. 3230 – atdodami to īpašniekam /pers. D/, DNS paraugs – iznīcināms, ZZ plastikāta karte 28175504, ZZ 20325702 karte, mobilais telefons *Samsung* IMEI 358952097643605/0; 3589530976436603/01, kas glabājas Liepājā, Bāriņu ielā 3, kab. 3230, gāzes pistoli Zoraki Mod 914-TD, 6.gab. piparu gāzes patronas, 1 skaņas patronu, kas glabājas Liepājā, Bāriņu ielā 3, OVN Bruņojuma telpās – atdodami pēc to piederības īpašniekam /pers. B/.

Noteikt, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta ceturto daļu, ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas lietiskā pierādījuma īpašnieks vai likumīgais valdītājs nav izņēmis attiecīgo lietisko pierādījumu, šo lietisko pierādījumu iznīcina.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 528.-530.pantu, tiesa

nosprieda:

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 183.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 1 (viens) gadu un 5 (pieci) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 1 (viens) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. B/ ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas vietā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2018.gada 18.oktobra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt spēkā līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 138.^{2} panta 2., 3.punktu notiesātajam /pers. B/ ir pienākums pieteikties probācijas uzraudzības izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes vai nākamajā darba dienā pēc tam, kad beigusies notiesātā uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas.

Piedzīt no /pers. B/ par labu cietušajam /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensāciju 12,45 *euro* (divpadsmit *euro* un 45 centi) apmērā, par labu cietušajai /pers. G/ materiālā kaitējuma kompensāciju 239,39 *euro* (divi simti trīsdesmit deviņi *euro* un 39 centi) apmērā, nosakot /pers. B/ termiņu kaitējuma kompensāciju labprātīgai samaksai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus par zvērinātā advokāta Haralda Kāļa darba tiesā samaksu 140 *euro* (simt četrdesmit *euro*), nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Valsts labā piedzītie naudas līdzekļi ieskaitāmi: Valsts kase, reģ.Nr.90000050138, konta Nr.LV68TREL1060001239300, BIC kods:TRELLV22, iemaksas mērķi norādot: /pers. B/, procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.11270005818.

2 gab. CD diskus ar videoierakstiem atzīt par dokumentiem un glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Lietiskos pierādījumus – apakšbikses, džinsu bikses, svārkus, kas glabājas Liepājā, Bāriņu ielā 3, kab. 3230 – atdot to īpašniekam /pers. D/, DNS paraugu – iznīcināt, ZZ plastikāta karti 28175504, ZZ 20325702 karti, mobilo telefonu *Samsung* IMEI 358952097643605/0; 3589530976436603/01, kas glabājas Liepājā, Bāriņu ielā 3, kab. 3230, gāzes pistoli Zoraki Mod 914-TD, 6.gab. piparu gāzes patronas, 1 skaņas patronu, kas glabājas Liepājā, Bāriņu ielā 3, OVN Bruņojuma telpās – atdot to īpašniekam /pers. B/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta ceturto daļu, ja divu mēnešu laikā no paziņojuma nosūtīšanas dienas lietiskā pierādījuma īpašnieks vai likumīgais valdītājs nav izņēmis attiecīgo lietisko pierādījumu, šo lietisko pierādījumu iznīcina.

Tiesas spriedumu daļā par piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams 2019.gada 26.aprīlī, apsūdzētajam apcietinājumā – no sprieduma izsniegšanas dienas.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Daidere